

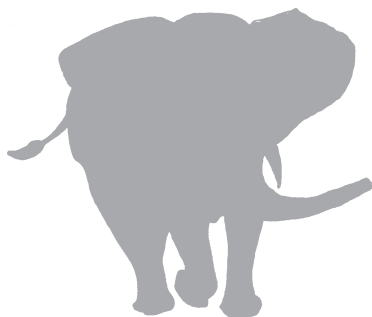
Sumari

L'elefant	7
L'avi	10
El lloc de pensar.....	13
L'Arthur	16
La senyora March.....	19
Dinar	25
La bicicleta.....	29
«Side by Side».....	31
La fotografia	37
A sota el llit.....	39
La màquina d'escriure	41

Sopar	43
La concertina.....	47
El llibre.....	51
El colom.....	56
Pel·lícules antigues	61
Els trossos de colors	64
El tocadiscs.....	66
Cap per avall.....	69
La càmera	72
L'arbre	75
Negre.....	78
Una veu.....	80
Desperta.....	82
Paper rebregat.....	85
La imatge	90
Una idea.....	94
Per molts anys.....	96
Una cosa antiga i meravellosa	100

Una altra cosa antiga i meravellosa.....	104
Un cel que cau.....	110
Un cor molt gran.....	115
Els animals.....	123
El cobert.....	128
Un pla.....	131
Multicolor.....	133
Fent fora l'elefant.....	136
El taller	143
La sorpresa	149
Adeu.....	154
Perfecte	157
Agraïments.....	160

L'elefant

Quan l'Olive va entrar a la cuina, va trobar un elefant assegut al costat del pare a la petita taula de fusta. Tots dos feien la mateixa expressió cansada i miraven fixament per la finestra, com si fos un quadre que no havien vist mai abans. L'elefant omplia l'habitació de fosc amb la seva ombra i portava un barretet negre al cap.

—Hola, pare —va dir l'Olive.

El pare va girar el cap, apartant la vista de la finestra, i la va mirar amb uns ulls com núvols carregats de pluja.

—Hola, cuca.

Tot seguit se li va arrugar el front i va abaixar les celles.

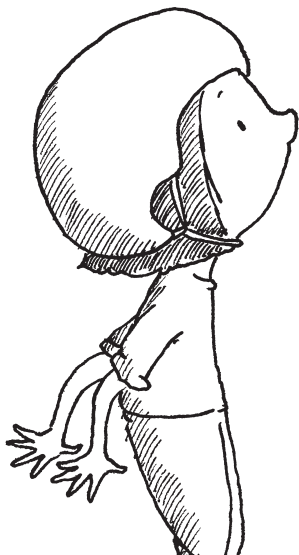
—Per què portes el casc d'anar amb bici? —va dir—. Encara no t'he arreglat la bicicleta.

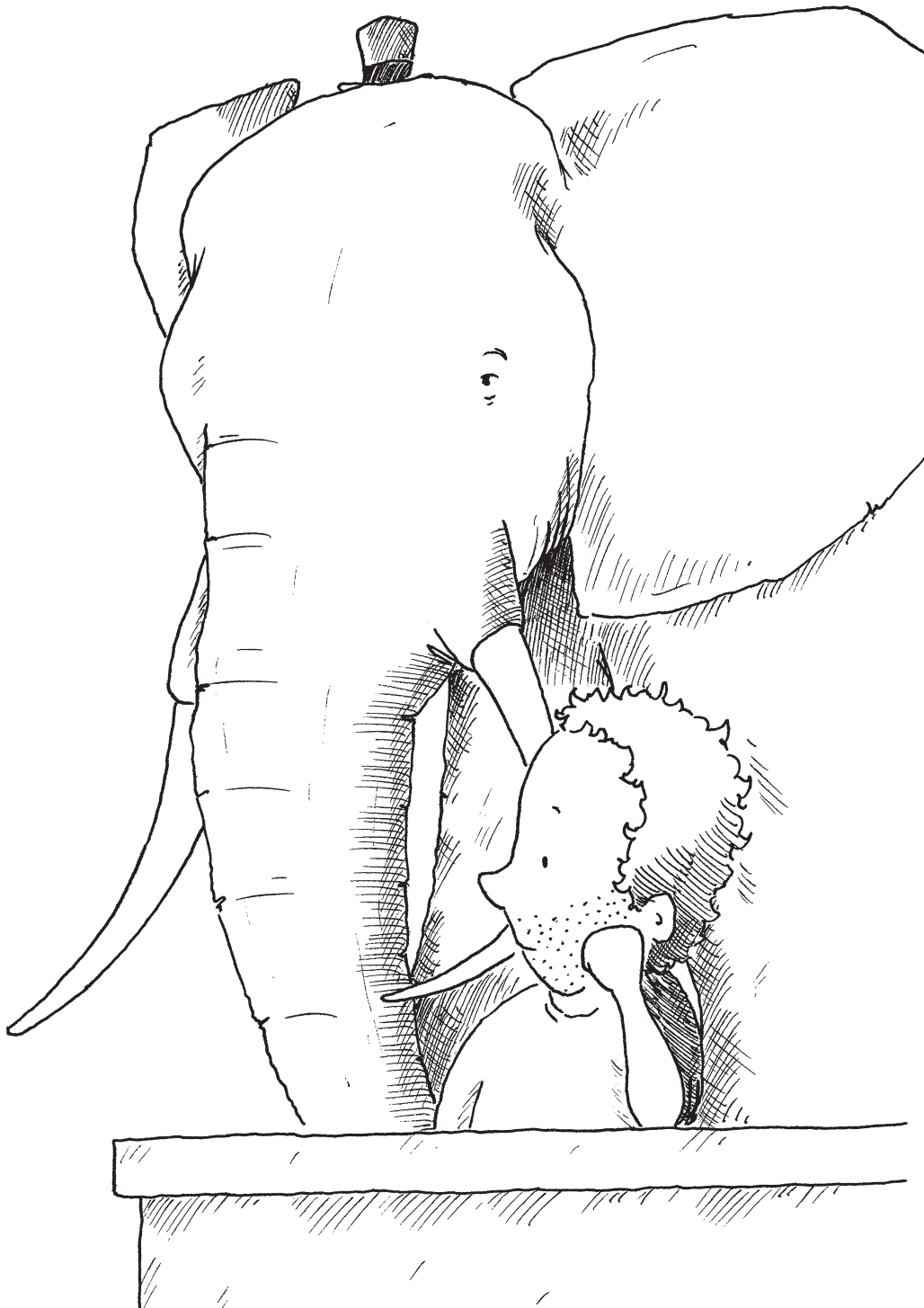
L'Olive va somriure, amb l'esperança que el somriure s'encomanés.

—Bé, només és un casc d'anar amb bici si vaig amb bici —va dir—. Ara vaig a enfilarme al meu arbre, per tant és un casc de pujar als arbres.

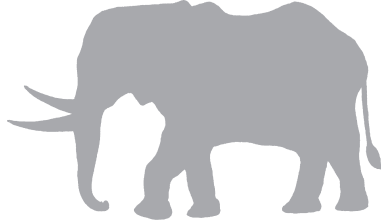
El pare va fer que sí amb el cap i es va girar de nou cap a la finestra. L'elefant va sospirar.

L'Olive els va deixar a la cuina, dins del seu capoll. Va obrir la porta del darrere i va sortir al jardí.

L'avi

El jardí del darrere de l'Olive era un rectangle endreçat, amb flors i verdures abraçant-ne els marges. Un camí estret de ciment anava cap a un estenedor rovellat i al costat de la tanca del darrere s'alçava una jacaranda gegant, que cobria la meitat del pati d'ombres que ballaven lentament. Un pneumàtic penjava d'una de les branques i allà a prop hi havia un llit elàstic rodó.

A l'Olive li encantava el jardí, si bé no sempre havia tingut aquell aspecte. Abans havia estat un garbuix de males herbes que arribaven al genoll, i la jacaranda amb prou feines havia florit.

Això era abans que l'avi anés a viure amb ells.

Ara l'avi era al jardí, ajupit al tros de les carabasses, mentre l'Olive saltironejava per l'herba en direcció a l'arbre.

—Ei, Olive! —la va cridar.

Es va posar dret i l'Olive va pensar que semblava un espantaocells llarg i prim, amb el barret de palla vell i ple de forats.

—Hola, avi —va dir—. Què fan les carabasses?

L'avi es va eixugar la suor del front amb una mà bruta.

—Els ho podries preguntar tu mateixa —va contestar.

L'avi sempre li deia a l'Olive que parlés amb les plantes.

—Portes el casc posat —li va dir ara—. El pare t'ha arreglat la bici?

L'Olive va fer que no amb el cap. Va notar que alguna cosa li fregava les cames i va mirar avall.

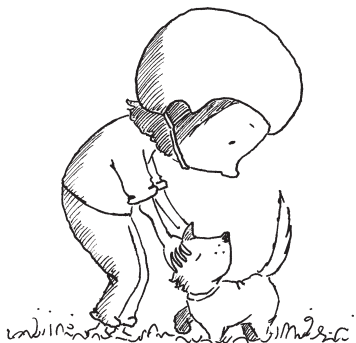
Era en Freddie.

Era un gosset gris menut amb les potes curtes i la cua extrallarga.

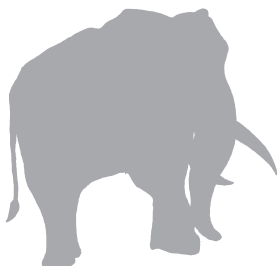
L'Olive es va ajupir i li va gratar darrere les orelles.

—No —va dir—. Encara no l'ha arreglat.

I llavors va córrer cap a l'arbre.

El lloc de pensar

L'Olive va començar a enfilear-se.

Avui havia de portar el casc perquè anava a una de les branques més altes, al seu lloc de pensar. Ara una mà, ara un peu, va anar grim pant i es va arrupir en un racó còmode.

Va mirar enlaire.

Hi havia una taqueta al cel, molt per damunt de la ciutat. Era un ocell en forma de lletra V, com un «vist» marcat amb llapis al cel.

Quin aspecte devia tenir la ciutat des d'allà dalt, des de les ales d'aquell ocell? Devia ser alguna cosa semblant a una ciutat de conte, un poble de joguina. L'Olive s'ho va imaginar tot com una labor de retalls diminuts, amb les teulades de les cases com

quadradets de roba de colors cosits molt junts. Es va imaginar els carrers grisos i estrets serpentejant entre els blocs de cases com delicades esquerdes a la closca d'un ou. Els arbres s'inflarien i respirarien com trossets minúsculs de núvol verd fosc i els jardins no semblarien gaire més grans que les seves ungles de les mans.

Va mirar l'ocell fins que es va tornar més i més petit, un puntet al cel, i després tan diminut que va semblar que desapareixia, com si s'hagués convertit en part de l'aire mateix.

Com es podia ser tan lleuger? La mirada de l'Olive va anar baixant de nou, tirant avall fins al seu propi jardí. La vista va anar a parar a la casa i a la finestra de la cuina.

Tota la llum se'n va anar de cop quan va pensar en l'elefant.

El gran elefant gris que era l'ombra del pare.

Planava damunt seu a l'hora d'esmorzar.

Caminava pesadament a la vora d'ell quan se n'anava a treballar.

A la nit, s'estirava al seu costat, i feia que tot fos més feixuc.

Cada dia veia aquell elefant.

I, cada dia, desitjava que se n'anés.

Just llavors, es va sentir un lladruc agut. L'Olive va sortir de cop dels seus pensaments i va mirar avall, a la base de l'arbre. Allà hi havia en Freddie, amb la cua llarga dreçada, contemplant-la amb ulls humits.

L'Olive es va arrupir al costat del pare. Va tancar els ulls i va pensar en el seu vell amic, el seu gos gris i menut amb les potes curtes i la cua extrallarga.

—Sí —va dir—. Tinc un nom que serà perfecte.

La primera edició d'aquesta obra va ser publicada
per University of Queensland Press l'any 2017.

Títol original en anglès:

The Elephant

© Peter Carnavas text and ilustrations 2017

Publicat per un acord amb Antonia Kerrigan Agència Literària

© del text: Peter Carnavas, 2017

© de la traducció: Anna Llisterri, 2021

© de les il·lustracions: Peter Carnavas, 2017

© d'aquesta edició: Pagès Editors, SL, 2021

C/ Sant Salvador, 8 - 25005 Lleida

editorial@pageseditors.cat

www.pageseditors.cat

Primera edició: gener de 2021

ISBN: 978-84-1303-239-9

DL L 58-2021

Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, SL

www.bobala.cat

◀ imprès a lleida ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, <www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.